

MOMPOU-BLANCAFORT

Música religiosa per a cor i orgue

*Cor de Cambra de l'Auditori
"Enric Granados" de Lleida
Xavier Puig, direcció
David Malet, orgue*

Mompou-Blancafort

Aquest projecte –i disc compacte– del Cor de Cambra de l'Auditori Enric Granados de Lleida inclou una bona mostra de la música religiosa de dos grans compositors catalans del segle XX, i dos bons amics. Mompou, quatre anys més gran que Blancafort, introduí aquest en els corrents musicals i cercles editorials del París de principis de segle. Hi col·laborà també el gran pianista lleidatà Ricard Viñes qui, amb la seva interpretació del "Parc d'atraccions" posaria el nom de Blancafort al costat d'altres més reconeguts. Tot i tenir un punt de partida comú, la seva obra prendria camins prou divergents. També la seva vida: mentre el reconeixement de Mompou li permetria dedicar-se bàsicament a la composició, Blancafort hagué de tirar endavant una família nombrosa amb diferents ocupacions laborals, dedicant a la

Manuel Blancafort

Frederic Mompou

composició el temps lliure. Ambdós partiren de l'obra pianística, si bé, mentre Mompou rarament s'allunyà de l'instrument, Blancafort aviat feu incursions en la música orquestral i de cambra, deixant-ne un catàleg prou significatiu. També ambdós compten amb una important producció *liederística* que ha gaudit de força difusió, a diferència de la música coral. És de destacar, doncs, que aquest disc del Cor de Cambra de l'Auditori Enric Granados de Lleida constitueix un enregistrament inèdit pel que fa als *Propis del temps d'Advent* de Mompou i a totes les obres de Blancafort. Una sorprenent mancança –fins aradonada la seva rellevant personalitat musical i la seva expressiva empremta en l'obra coral, plena d'una intensitat i mística que la fan digna d'admiració, com la resta de la seva obra.

Els *Propis del temps d'Advent* fou un encàrrec del II *Encontre Internacional de Compositors* celebrat a Montserrat el juny de 1973. Després del Concili Vaticà II, desaparegué gairebé el cant gregorià i la polifonia de la litúrgia, sorgint un nou estil de cant litúrgic més popular, però molt allunyat de la composició contemporània. Amb la voluntat d'estimular els compositors a escriure música per a la celebració, s'organitzaren tres encontres internacionals de compositors (dos a Montserrat i un a Liverpool). Per l'ocasió, s'encarregaven obres amb aquesta finalitat: així naixeren les *Vespres a la Nativitat* de P.Eben, la *Missa per a la Nativitat* d'E.Krenek, la *Vetlla de la Pentecosta* de Vic Ness o l'obra que aquí presentem. Enlloc dels textos llatins de l'Ordinari de la missa, tradicionalment utilitzats, Mompou musicà la traducció catalana de les parts del Propi de la missa del temps litúrgic d'Advent: un Cant d'entrada (*introitus*), un Salm Responsorial (estructura desconeguda pel cant gregorià), Al·leluia i Cant de Comunió (*comunio*). Aquest darrer, com el cant d'introducció, clouen amb la doxologia del *Gloria Patri*... Amb molta habilitat, Mompou resolgué la funció litúrgica de l'obra introduint un aspecte pregonat pel Concili com fou la participació de l'Assemblea de fidels, amb unes melodies molt senzilles (a una veu) com a resposta al cor mixt. En aquesta obra hi trobem el característic element primitiu en la recurrent referència arcaica al cant gregorià o a la brillant harmonia per quartes i cinques de la primera polifonia, al costat de contrapunts cromàtics (quasi dodecafònics) com per exemple en l'Al·leluia. Tot sota la màgia harmònica de Mompou, tant característica de la seva música. L'obra fou estrenada pel Cor Madrigal, dirigit per Manel Cabero, durant la celebració eucarística de dits Encontres.

També Blancafort aportà música religiosa amb una aproximació popular o litúrgica. Amb extrema però eficaç senzillesa, posà música als *Goigs del St.Crist de la Bona Mort* en ocasió de la restauració de la Doma, a la Garriga, d'on era fill el compositor. Per l'enregistrament hi hem aplicat el segon text i la coda dels Goigs de Josep Maurí que es conserven juntament a la partitura original del compositor (Biblioteca de Catalunya, M.4890/6). Del mateix any 1972, i dedicat també a la Parròquia de La Garriga, és *Ave Maris Stella*, publicat sota el títol català del text de Tomàs Garcès, i on, com en els *Propis* de Mompou, fa participar el poble en la tornada, mentre les estrofes, com als Goigs, són a veus blanques.

Les dues obres que segueixen, ambdues de 1951, reflecteixen l'admiració comú per la mística obra de *San Juan de la Cruz*. *Cantar del Alma* és una obra originalment per a soprano i piano, adaptada pel mateix Mompou per a cor mixt i orgue, sobre el poema "*Cantar de la alma que se huelga de conocer a Dios por fee*". Blancafort es sumà a l'homenatge amb una deliciosa partitura a *capel·la* sobre els primers versos del gran poema místic del *Cántico*: *¿A dónde te escondiste?*. Semblantment, l'origen n'és una versió per a veu i orgue que el compositor escrigué per ser cantada en la presa d'hàbit de la seva filla més petita, que decidí fer-se monja. Posteriorment la revisà resultant-ne aquesta versió per a cor a *capella*. Una altra adaptació pròpia del mateix Mompou, en aquest cas sobre la desena *Cançó i dansa* per a piano, originà les *Dues Cantigues del Rei Alfons X, el Savi*, de l'any 1953, i publicades per ed.Salabert el 1964.

Tripticum Sacrum és probablement l'obra coral de més envergadura de Blancafort, deixant de banda, naturalment, la cantata amb orquestra *Verge Maria*. Un cop més, un motiu familiar (el casament de dos dels seus néts) estimulava la composició de dos motets, *Cantate Domino* (1970) i *Iubilate Deo* (1972) per a quartet vocal i orgue. Posteriorment, el 1976 les modificà i en suprimí l'acompanyament instrumental, tot completant el tríptic intercalant-hi *Deus meus ne tardaveris*. Fou estrenada el mateix any per la Coral Càrmina sota la direcció de Jordi Casas. El *Tripticum* ens mostra una estètica força distant de

Mompou. Les tres peces, amb una semblant estructura ternària (ABA) exposen el contrast entre seccions d'un atrevit tractament de la dissonància, a voltes punyent i cromàtica, d'altres diatònica (amb l'escala de tons com a rerafons) i brillant, amb seccions d'una delicada, quasi hipnòtica mística.

D'una escriptura que recorda el *Tripticum* és la nadalenca *Cançó dels nous accents*, obra premiada en el Concurs del Centre d'Iniciatives Turístiques de Vic l'any 1971, sobre un text de Pere Puig i Font, premiat en l'edició anterior del mateix concurs. Fou estrenada per Lluís Virgili al Teatre Vigatà de Vic. La música descriu la curta rima del text amb un continu moviment rítmic, descarades dissonàncies i sobtats contrastos dinàmics, acompanyant línies d'un gran lirisme, tot fins provocar el plor del Fill de Déu, quan el ritme es calma i acaba amb un delicat i misteriós *la menor*. Clou el disc el *Ball Rodó*, una nadala popular catalana magistralment harmonitzada per Mompou l'any 1976, com a felicitació nadalenca encarregada per l'Agrupació Cor Madrigal.

MOMPOU / BLANCAFORT / MÚSICA RELIGIOSA PER A ORGUE / AH130	Frederic MOMPOU (1893-1987) / Manuel BLANCAFORT (1897-1987)		
	Música religiosa per a cor i orgue		AH130
	<hr/>		
	Propis del temps d'Advent' (1973) [Mompou]		
	1	Cant d'entrada	15'48
	2	Glòria	3'20
	3	Salm Responsorial	1'12
	4	Al·leluia	3'30
	5	Cant de Comunió	1'59
	6	Glòria	5'00
	7	Goigs al St. Crist de la Bona Mort (1972) [Blancafort]	0'43
		(text de Josep Maurí)	2'32
	8	Ave Maris Stella (1972) [Blancafort]	2'44
		(text de Tomàs Garcés)	
	9	Cantar del Alma' (1951) [Mompou]	5'23
		(text de S. Juan de la Cruz)	
10	¿A dónde te escondiste? (1951) [Blancafort]	2'34	
	(text de S. Juan de la Cruz)		
11	Dues cantiques del rei Alfons X, el Savi (1953) [Mompou]	2'58	
	Tripticum Sacrum (1976) [Blancafort]	8'04	
12	Cantate Domino	1'50	
13	Deus meus, ne tardaveris	3'42	
14	Iubilate Deo	2'20	
15	Cançó dels nous accents (1971) [Blancafort]	2'56	
	(text de Pere Puig)		
16	Ball Rodó (1976) [Mompou]	1'49	
	(nadala popular catalana)		
David Malet, orgue			
Cor de cambra de l'Auditori "Enric Granados" de Lleida		Enregistrat els dies 28 i 29 de juny de 2003 a l'auditori Enric Granados de Lleida	
Xavier Puig, direcció		ars.lamadeguido.com	
* amb la col·laboració (resposta de l'assemblea) de cantaires de l'Orfeó Lleidatà, la Coral Shalom i la Coral Sicoris de Lleida		Dip. Leg.: B-40574-2003	
* solo: Josep M. Tamarit, tenor		© 2003 ARS HARMONICA	
* solo: Cecília Navés, soprano		(La mà de guido T.937257052)	
* amb la col·laboració de Jordi Castellà		ENGLISH COMMENTARY INSIDE	
Made in Spain			
		Ajuntament de Lleida	
			

All rights reserved. Unauthorised public performance, broadcasting and copying of this record prohibited.

Cor de Cambra de l'Auditori "Enric Granados" de Lleida

Creat l'octubre de 1997, el Cor de Cambra de l'Auditori Enric Granados ha dut a terme una intensa tasca de difusió de la música simfònico-coral, interpretant obres tan significatives com Rèquiem de Fauré, Magnificat i Passió segons Sant Joan de Bach, Te Deum de Charpentier, Missa Nelson de Haydn, Missa en re major de Dvorák, Glòria de Poulenc, Cantata de Sant Nicolau de Britten, Rèquiem i Missa en Do menor de Mozart, el Messies de Händel, Carmina Burana de Carl Orff i diverses composicions –a capella, amb piano o amb orquestra- de Mendelssohn, Schubert, Shütz, Victoria, Weill, i altres. L'any 2001 fou convidat per l'OBC a participar en l'interpretació de la 8a. Simfonia de Mahler, a l'Auditori de Barcelona, sota la batuta del mestre Salvador Mas, i el 2003 a l'interpretació –als auditoris de Barcelona i Lleida- de la Simfonia-Cantata "Lobgesang", de Mendelssohn, sota la batuta del mestre Franz-Paul Decker.

Ha ofert concerts en solitari i en col·laboració amb altres formacions de reconegut prestigi com ara els cors Lieder Camera, Cor Sant Esteve de Vila-Seca, Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana, Orfeó Català, Coral Càrmina i Cor Madrigal, o les orquestres Filharmonia de Cambra de Barcelona, Orquestra Barroca Catalana, Orquestra Nacional de Cambra d'Andorra, Orquestra de Cambra de Cervera, Orquestra Simfònica Julià Carbonell de les Terres de Lleida, Orquestra Simfònica del Vallès (OSV) i Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya (OBC).

Des de la seva creació el cor ha estat dirigit pel mestre Manel Valdivieso, assistit per Antoni Pujol. També l'han dirigit –en diverses produccions- els mestres Ernest Martínez Izquierdo, Jordi Casas, Mireia Barrera, Edmon Colomer, Jordi Mora, Salvador Mas, Franz-Paul Decker i Heribert Breuer. A partir del curs 2002-2003 n'assumeix la direcció el mestre Xavier Puig.

El Cor de Cambra de l'Auditori participa activament en la programació de temporada de l'Auditori Enric Granados com a cor titular d'aquest espai. Ha actuat, també, a Andorra (Auditori Nacional d'Ordino), a Sabadell (Teatre La Faràndula), a Granollers (Teatre Auditori) i a Barcelona (Auditori i Palau de la Música Catalana). El mes de juny de 2003 ha enregistrat el seu primer CD (Ars Harmònica/La mà de Guido) amb música religiosa per a cor i orgue de Manuel Blancafort i Frederic Mompou.

Xavier Puig Ortiz

Nascut a Cervera el 1973, comença els seus estudis musicals amb el violí al Conservatori Municipal d'aquesta ciutat, per ampliar-los posteriorment al Conservatori Professional de Badalona on obté el Títol Superior de professor d'harmonia, contrapunt i composició. Paral·lelament s'inicia en la direcció coral amb els mestres Josep Prats, Johan Duijck, Laszlo Heltay i Pierre Cao. Posteriorment s'introdueix en la direcció orquestral amb el mestre Salvador Mas. El 1999 és admès a la *Universität für Musik* de Viena, on durant 3 anys cursarà els estudis de direcció d'orquestra, sota el mestratge de Leopold Hager, entre altres. El març de 2001 obté el *Erste Diplom* d'aquest reconegut centre.

El març de 2002 guanya el concurs per cobrir la plaça de Director Assistent de la JONDE (*Joven Orquesta Nacional de España*) amb la qual va realitzar una gira per Alemanya l'estiu de 2002. El 2003 ha estat director convidat de l'Orquestra Nacional d'Espanya (ONE) i de l'Orquestra *Pablo Sarasate* de Pamplona. Ha dirigit també altres formacions com l'Orquestra de Cambra de Cervera, el Cor *Lieder Camera* de Sabadell o l'ensemble "*Kaleidoscop der Nationen*" en les *Bezirks Festwochen* de Viena. El juliol de 2003 guanya la plaça de Director Assistent de l'Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya (OBC), amb Ernest Martínez-Izquierdo com a Director Titular.

Actualment compagina aquesta tasca amb la direcció del Cor de Cambra de l'Auditori "Enric Granados" de Lleida, de la Coral Ginesta de Cervera, i de la companyia d'òpera de cambra *l'Opera de tres rals*, que fundà el 2002.

David Malet

Nascut a Barcelona, inicia els seus estudis musicals a l'Escolania de la Catedral de Barcelona. Posteriorment ingressa al Conservatori Superior de Música de Barcelona on obté cinc Titulacions Superiors i diverses distincions d'honor. Paral·lelament estudia orgue amb Montserrat Torrent. Del 1999 al 2003 estudia orgue amb Michael Radulescu a la Universitat de Viena i direcció d'orquestra amb Reinhard Schwarz i Georg Mark al Conservatori de la mateixa ciutat fent el Diploma amb l'Orquestra Simfònica de la Ràdio de Viena. Ha estat 15 anys segon organista de la Catedral de Barcelona, correpetidor i organista acompanyant de l'Orfeó Català i col·laborador habitual de l'*Orquesta y Coros de Radiotelevisión Española*. Actualment compagina els concerts d'orgue amb concerts com a director.

Pressupost per al cicle de concerts: 2.400 euros per concert
Persona de contacte: Xavier Puig Ortiz (mòbil 605208447)

